

إثنا عشر رسالة

[119] متكرر الورد است ونيز فرموده است ويكون فحدثا ويستوى عليه درع رسول ا [صلى ا] عليه وآله ولا يرى له بول ولا غاية لان ا عزوجل قد وكل الارض بابتلاع ما يخرج منه محدث بفتح دال مشدده بر صيغهاء مفعول آنست كه آواز جدیت وملئكه بشنود بدون انكه در نظر او شبحى مرئى ومتمثل شود وانكه (امام) نبى عليه السلام شريك باشد درین خاصیت كه زمین نجو او را ابتلاع نماید چنانچه درین حدیث فرموده است مطابق است با مناطق بسیاری از احادیث ودر اصول اخبار اهل البيت عليهم السلام وارد است كه در زمان حرب معويه زمین نجو امير المؤمنين على (ع) را ابتلاع نموده است ودر تفسیر مشهور عسكري كه بمولاي ما صاحب العسكر عليه السلام منسوبست حدیثى مطول مشتمل بر حكایت آنحال على التفصیل مذکور شده ومن ميكويم صاحب آن تفسیر چنانچه محمد بن على بن شهر آشوب رحمه ا [تعالى در معالم العلماء آورده ومن در حواشى كتاب نجاشى وكتاب رجال شيخ تحقيق کرده ام حسن بن خالد برقى است برادر ابى عبد ا [محمد بن خالد برقى وعم احمد بن ابى عبد ا [برقى باتفاق علماء ثقه ومصنف كتب معتبره
